

for også fremsættes over for medlemmer af styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab. Det er som en konsekvens heraf præciseret i § 50 d, at boden i denne situation skal indbetales til det kommunale fællesskab, jf. bestemmelsens 1. pkt.

Statsamtmanden kan ved fastsættelsen af bodens størrelse som i dag tage hensyn til den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Hvis det medlem, et tilbud om bod er fremsat over for, accepterer boden og indbetaler den fastsatte bod inden den fastsatte frist, kan der ligesom i dag ikke fremsættes yderligere erstatningskrav mod den pågældende, jf. bestemmelsens 3. pkt. Bestemmelsen vil kunne få betydning i tilfælde, hvor Indenrigs- og Sundhedsministeriets rekursbehandling af en klage fra et eller flere kommunalbestyrelsesmedlemmer over statsamtmandens bodstilbud resulterer i en skærpelse af boden eller anlæg af erstatningssag over for de medlemmer, der har indbragt afgørelsen. Såvel statsamtmanden som indenrigs- og sundhedsministeriet vil i denne situation være afskåret fra at gøre tilsvarende over for de medlemmer, der ikke har indbragt afgørelsen, men i stedet accepteret boden og betalt bodsbeløbet inden for den af statsamtmanden fastsatte frist.

De enkelte ansvarlige medlemmer er parter i tilsynsmyndighedens sager om erstatningsretlig bod.

Ad § 51

Ad § 51, stk. 1

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 6.6.

Bestemmelsen, der er ny, fastslår, at statsamtmanden har retlig interesse i at anlægge anerkendelsessøgsmål i de i bestemmelsen angivne tilfælde. Bestemmelsen indebærer, at statsamtmanden i de i bestemmelsen angivne tilfælde har den fornødne retlige interesse i at anlægge anerkendelsessøgsmål, uanset om der kunne foreligge det fornødne grundlag for sanktionsanvendelse. Bestemmelsen giver statsamtmanden vide rammer for, hvornår der i de bestemmelsen angivne tilfælde kan anlægges anerkendelsessøgsmål.

Bestemmelsen indebærer, at domstolene fremover ikke, inden et anerkendelsessøgsmål vil kunne admitteres, præjudicielt skal tage stilling til det hypotetiske spørgsmål om sanktionsanvendelse.

I bestemmelsens stk. 1 fastslås, at statsamtmanden kan anlægge anerkendelsessøgsmål i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen. Statsamtmanden kan des-

uden anlægge anerkendelsessøgsmål i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har undladt at udføre en foranstaltning, kommunalbestyrelsen efter lovgivningen har pligt til at udføre.

Det er ikke en betingelse for anlæg af anerkendelsessøgsmål, at den kommunale dispositions eller undladelses ulovlighed skal fremtræde med den fornødne klarhed, eftersom den fornødne klarhed netop vil blive skabt med dommen i anerkendelsessagen.

Statsamtmanden kan endvidere anlægge anerkendelsessøgsmål, hvis kommunalbestyrelsen har truffet en beslutning, statsamtmanden har annulleret eller suspenderet.

Ad § 51, stk. 2

Bestemmelsen præciserer, hvilke organer der ud over kommunalbestyrelsen kan være adressat for det anerkendelsessøgsmål, statsamtmanden kan beslutte at anlægge.

Opregningen af, hvilke organer der ud over kommunalbestyrelsen kan være adressat for et anerkendelsessøgsmål fra statsamtmandens side, er båret af det princip, at anerkendelsessøgsmål i så vidt omfang som muligt bør rettes mod kommunalbestyrelsen som kommunens øverste ansvarlige organ, og kun, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan anses for ansvarligt for beslutningen eller undladelsen, vil kunne rettes mod andre organer end kommunalbestyrelsen, jf. bemærkningerne til lovens § 50 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Det foreslås således, at anerkendelsessøgsmål – i sager, hvor et udvalg eller en magistrat kan træffe afgørelser, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen – skal rettes mod økonomiudvalget, et stående udvalg eller en magistrat, ligesom anerkendelsessøgsmål kan rettes mod borgmesteren for så vidt angår beslutninger, denne træffer på kommunalbestyrelsens vegne efter § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Anerkendelsessøgsmål kan – i sager, hvor et udvalg eller en magistrat kan træffe afgørelser, der ikke kan indbringes for kommunalbestyrelsen – tilsvarende rettes mod udvalgsformanden for så vidt angår beslutninger, denne træffer på udvalgets vegne efter § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Anerkendelsessøgsmål kan – som følge af, at tilsynet også omfatter kommunale fællesskaber – tilsvarende rettes mod styrelsesorganet for et kommunalt fællesskab.

Bestemmelsen indeholder en udtømmende opregning af, hvilke organer anerkendelsessøgsmålet kan rettes mod. Anerkendelsessøgsmål kan f.eks. i overensstemmelse med princippet om kommunalbestyrel-